

PESTI FŐTEMLŐM

A BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

I évf. 1. szám

Spirituális közösségi lap

2013. Advent

Tartalom:

- Útravaló
- Advent-Karácsony lelkülete
- Advent: a létra, amely az égig ér
- Nincs haszna, csak értelme. A szentmise értéke
- A szentek közössége
- Korunk szellemi környezete
- Karitás: a tevékeny szeretet
- Cserkészcsapatunk
- Kapcsolat és lelkigondozás
- Az elmúlt év plébániánkon
- Programjaink

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Útravaló

„Pesti Főtemplom” c. egyházközségi lapunkat reménységgel indítjuk útjára. A címben büszkeség van, melyre nemcsak 965 éves múltunk ad okot, hanem jelenünk is. És nem elsősorban az épület okán!

Nem titkolt célja az újságnak, mely nem hírlevél, hanem spirituális közösségi lap, hogy összetartó erő legyen olyan egyházközségben, melynek tagjai nem helyben laknak, hanem 40 km-es körzetből érkeznek rendszertelenül, például a vasárnapi liturgiára, s így a templomot is kevésbé érzik saját, lelki otthonuknak. A „Pesti Főtemplom” tehát megszólítani és felhívni szeretne megismerkedésre, párbeszédre. Ezért kapnak lehetőséget lapunkban a megszólalásra közösségeink és vezetőik.

Hálás köszönet illeti Bitter Lajost, lelkipásztori kisegítőnket, aki kezdeményezte az indítást, és magára is vállalta annak nem kis munkáját. Kezdetben A/4-es formátumú, 12 oldalas, kézbe vehető, havonta megjelenő sajtótermék lesz. E mellett föl hívom a Testvérek figyelmét megújult honlapunkra is, melyet igyekszünk frissen tartani.

Nehéz időszakokon vagyunk túl, és még egy keserves év vár reánk 2014-ben.

A Főváros tulajdonosként anyagi fedezettel rendelkezik a kormány támogatásból, hogy ásatási munkákat kezdjen a templomtérben, melynek folyamán föltárják a román kori templomot. Ez egyrészt dűlással jár majd, hiszen szakaszolva, de több méter mélyen fölássák az aljzatot, másrészt érdekes lesz folyamatában látni egy ilyen, szakértők által végzett munkát, melynek nyomán világra szóló attrakciónak leszünk tulajdonosai. Be tudjuk majd mutatni a római helyőrségi tábor köveit, a román kori templomot, a gótikus szentélyt, a barokk világot, s mindezt egy ma élő szentélyben,

ahol közöttünk lakik Krisztus. Végül nagy vágyunk is teljesedik, hiszen így az altemplomhoz kapcsolva kialakul egy nagy közösségi élettér, mely legnagyobb ínségünkön enyhíthet: a plébánia ház hiányán, hiszen így jelenleg élettér nélkül küszködünk. Bízva abban, hogy e nehéz időszakot túléljük, kérjük a Testvérek türelmét, kitartását és megértését.

Kívánom, hogy a „Pesti Főtemplom”-ban örömrünk teljék, összetartozásunk tudatát erősítse, kötődésünket szilárdítsa és a tájékozódást, valamint a párbeszédet szolgálja.

Zoltán atya

A PLÉBÁNIA KÖZÖSSÉGEI:

PLÉBÁNIA PAPI KÖZÖSSÉGE

CSEKÉSZEK, KARITÁSZ, ÉNEKKAR, NYUGDÍJAS KLUB

ELVÁLTAK KÖZÖSSÉGE, BELVÁROSI KÉSZ CSOPORT, FELNŐTT HITTANOSOK

IFJÚSÁGI KÖZÖSSÉG, NAGYCSALÁDOSOK

IFJÚ CSALÁDOSOK, JEGYESEK ÉS FIATAL HÁZASOK

KÉPVISELŐTESTÜLET, SZENT MIHÁLY LAIKUS KÁPTALAN, CURSILLO

HÁZAS HÉTVÉGE

KEDDI IMACSOPT

Advent – Karácsony lelkülete

várakozás - beteljesedés

Érdemes megtanulnunk az utóbbi szemszögéből értékelni életünket, várakozásunkat. Túlságosan fogva tart a föld vonzása, jelen küzdelmeink, melyekbe hajlamosak vagyunk elmerülni, sőt belesüllyedni. A várakozás bizonytalanságot sugall, így lelkünk terhévé válhat. Szükségünk van biztos pontra, melyen megvethetjük lábunkat, értelemre mely kitartást ad. Világunkban minden változik, mozgásban van, alakul és töredékes. Vágyunk a megbízhatóra, a megnyugvásra, a teljességre. Honnan lelkünk ezen vágya? Onnan, hogy van ilyen: „...tudásunk csak töredékes, töredékes a prófétálásunk is, mikor azonban eljön a beteljesedés, ami töredékes, véget ér.” 1Kor 13,9-10

Mik a mi várakozásunk célpontjai a 2014-es, most megkezdett új liturgikus évben?

- Várjuk Krisztust magát. Az Ő jövetelét a maga sokféle formájában, ahogyan azt ádvent elénk tárja.
- Várjuk, hogy megünnepelhessek György atya gyémánt miséjét. Isten tartsa meg őt még sokáig közöttünk olyan szeretetben és egészségben, amellyel immár tizenhárom év óta együtt építjük Isten Országát!
- Várjuk, hogy a templom immár teljes rekonstrukciója (kívül-belül) befejeződjék. Ennek eredményeként elkészüljön a bemutató- és az egyházközségi új életter az altemplomban
- Várjuk, hogy ennek nyomán, bizonyos szempontból újra építkezve egyházközségünk élete bővüljön, személyesebb, egységesebb legyen. Meglévő közösségeink egyre inkább valódi egyházközséggé nőjenek össze.
- Várjuk, hogy az V. ker. Önkormányzattal való, évek óta gyümölcsöző együttműködés eredményeképpen, a testvérvárosok egyházi közösségeivel és egyesületeivel hálózattá váló kapcsolatrendszer épüljön. Ennek előzménye volt a 2013-as novemberi, VII. Kárpát-medencei Ökumenikus Találkozó.
- Ortodox-katolikus-evangélikus-református-unitárius lelkészek, önkormányzati képviselők, egyesületek vezetői vettek részt intenzív tanácskozáson, ökumenikus imaalkalmakon, testvéri-személyes beszélgetéseken és kulturális eseményeken. Mivel már évek óta

ismerjük és szeretjük egymást, az „egy szív, egy lélek” élménye egyszerre szolgálja az ökumenizmus (keresztény egységtörekvések) és a magyar nemzet egységének ügyét.

- Várjuk, hogy Bíboros Főpásztorunk, Dr. Erdő Péter ellátogasson hozzánk, ahogy egyházmegyénk minden plébániájára, főpásztori vizitáció keretében. Reméljük, hogy az életünkre vonatkozó részletes beszámolási kötelezettségünknek úgy tudunk eleget tenni, hogy azzal Bíboros Atya is elégedett legyen. Egyben szeretnénk, ha fiataljaink részesednének a bérmálás szentségében. Alkalom lehet ez arra is, amire rég óta vágyunk, hogy Bitter Lajos lektor, lelkipásztori kisegítő megkapja a következő kisebb rendet: az akolitátust.
- Várjuk, hogy megjelenhessen a templomról szóló teljes körű monográfia, mely hiánypótló mű, hiszen 200 év óta nem jelent meg hasonló összefoglalás.

Állhatatosság – önmegtagadás

Nekifeszülés állapotában él, aki vár, főként ha valakire. Ám a hűrt, vagy az izmokat és a lelket is csak bizonyos ideig és mértékben lehet feszíteni, szükséges a lazítás, az elernyedés, a pihenés. Azonban, ha késlekedik az eljövendő, akkor állandóan az éberség igénye s ez kitartást kíván. Ezért képes a Krisztusra váró keresztény állhatatosabb lenni, mint azok, akik az ádventi lelkületet nem ismerik.

Zoltán atya

„Advent a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk. [...] Nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni, hazatalálni, beteljesíteni és fölfedezni azt, ami a miénk. És nincs gyengébb és jogosabb birtoklás se, mint szeretnünk azt, ami a miénk, akit szeretünk és aki szeret minket. Csak a szeretetben, csak az ismerősben születet valódi „meglepetés”; lehetséges végeérhetetlenül várakoznunk és megérkezniünk, szakadatlanul utaznunk és szakadatlanul hazatalálnunk. Minden egyéb kaland, minden egyéb megismerés és minden egyéb várakozás véges és kérdéses. Így értem azt, hogy a karácsony a szeretet és advent a várakozás megszentelése [...] Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélyes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.” Pilinszky János: Advent

Nincs haszna csak értelme

„Amikor Jézus Betániában a leprás Simon házában tartózkodott, odajött hozzá egy asszony. Alabástrom edényben drága illatos olajat hozott, s az asztalnál ülőnek fejére öntötte. Ennek láttára a tanítványok elégedetlenkedtek. Mirevaló ez a pazarlás? - mondták. Drágán el lehetett volna adni ezt, és árát ki lehetett volna osztani a szegények közt. Jézus észrevette és így szólt hozzájuk: Mit bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jót tett velem. Szegények mindig lesznek veletek, de én nem leszek mindig veletek. „ (Mt 26, 6-12)

Manapság is hallani hasonló kifogásokat a liturgia pompájával, gazdagságával szemben. A Jézus által meghatározott szertartások olyan egyszerűek, igénytelenek, van-e hát értelme mindazoknak a kísérő jelképeknek, gazdag szertartásoknak, melyek a századok folyamán a krisztusi mag köré képződtek? Erre a kérdésre a fenti evangéliumi szakaszban maga Jézus adja meg a választ. Olyan sok mindenben lehet spórolni, ami egyéni kényelmünket szolgálja, miért csonkítsuk meg tehát annak a szépségét, ami az egész keresztény életnek forrása és csúcsa? Nem lenne tehát őszinte krisztusi szerénység az ilyen magatartás. Inkább egyfajta kényelemszeretet és haszonelvűség húzódik meg mögötte. Lehet ugyanis a liturgiát felfogni úgy, mint hasznos eszközt a nép megnyerésére, de ebben az esetben az már nem istentisztelet, hanem inkább valami önbuzdító vagy önszórakoztató műsor. A liturgia végzéséhez elsősorban mély hitre van szükség. Hinni kell abban, hogy benne maga Isten cselekszik és hogy Krisztus és az Egyház közös áldozata önmagában is alkalmas Isten dicsőítésére, függetlenül attól, hogy mekkora az emberekre kifejtett hatása, hányan vannak jelen és mennyire értik, ami történik. Csak ilyen lelkiállattal lehet a liturgiát komolyan és méltón végezni közömbös környezetben is, azokra a részletekre is ügyelve, melyek nem feltétlenül szükségesek a liturgia érvényességéhez, melyeknek nincs közvetlen emberi haszna, de értelme annál inkább. A szeretet ugyanis nem méricskél, hanem pazarlóan ajándékozik. Ezzel kapcsolatban nagyon elgondolkodtatóak Barsi Balázs ferences atya gondolatai: „*Miért van bennünk, „latinok”-ban az a határozottan romboló és liturgia-ellenes nehézkedési erő, hogy minél kevesebben vagyunk, annál inkább szeretnénk ellaposítani a liturgiát? Istentelen tendencia ez. A latin egyház papjainak, szerzeteseinek, híveinek rákfenéje. Az evést miért nem laposítjuk el ilyenkor (egy darab kenyér és egy hagyma)? A pravoszláv pap nem néz körül a templomban, hogy látva a tömeget, hozzá irányítsa éneklő és ünneplő hangulatát. Mindennek ugyanúgy kell történnie, mint nagy tömeg jelenlétében, mert ez Isten-tisztelet, nem embertisztelet. Isten viszont ugyanúgy jelen van két-három ember, sőt a pap egyetlen személyében is, mint a tömött templomban.*

Itt a nyugati liturgia alapjai rendültek meg és katasztrófa felé zuhan, ha azonnal nem állunk le, és nem gondolkodunk el mindezekben! ...A pacsirta sem néz körül, hányan hallgatják! Itt nincs publikum, nem veszi sem rövidebbre, sem laposabbra énekét (és prózába sem vált át)! A hívek nem a pap és a kántor publikuma!”

Az Egyház hittudatát, önfelfogását legteljesebben és legmélyebben liturgiája tartalmazza, de csak akkor, ha ezt a forrást megőrizzük eredeti tisztaságában, ha nem adunk fel semmit annak eredeti teljességéből. Az Egyház minden egyes szertartást és szöveget részletesen kidolgozott. Ezeket persze le lehet fordítani a nép nyelvére és lehet egyszerűsíteni a helyi lehetőségeknek megfelelően, de ebben ne a legkényelmesebb és legkönnyebb megoldás legyen az irányadó („nálunk mindig így csinálták”), hanem a lehető legmagasabb színvonal, ami az adott körülmények között megvalósítható. A mérce nem lehet az „átlagember” felfogóképessége vagy ízlése (sem zenei, sem művészi, sem irodalmi vonatkozásban). Ha a liturgiát eredeti tisztaságában végzik, valaki többet fog fel belőle, valaki kevesebbet. Ez természetes. A liturgia egyik feladata éppen az, hogy nevelje az embereket és finomítsa, növelje igényeiket. A kultusz és a kultúra mindig sorosan kapcsolódtak egymáshoz. A nyugati kultúra, művészet nem születhetett volna meg, ha az istentisztelet nem támasztott volna magas igényeket velük szemben. De ha az átlagember kedvéért kiüresítjük, ellaposítjuk a liturgiát, akkor elzárjuk az átlagemberektől is a fejlődés lehetőségét. A liturgia szavainak és szertartásainak vannak olyan elemei, melyek idő és hely szerint változnak, de *amiről* ezek beszélnek az minden korban és minden

kultúrában egyformán érvényes és örök. Ezért nem szabad a liturgia egyetemes mondanivalóját egy helyi közösség vagy egy liturgiavezető igényeire redukálni. A II vatikáni zsinat ezért védi ezt az egyetemeséget minden rögtönzéstől és féktelen alkotói kedvtől. „A liturgia területén az intézkedés joga egyedül az egyházi tekintélyre tartozik, mégpedig az Apostoli Szentszékre, valamint – a jogszabályok alapján – a püspökre. Éppen ezért egyáltalán senki másnak, még a papnak sincsen megengedve, hogy saját elgondolása szerint a liturgiához valamit hozzáadjon vagy abból valamit elvegyen, vagy abban valamit megváltoztasson.” A híveknek joga van, hogy az egyetemes Egyház liturgiáján vegyenek részt.

Hogy a liturgia ténylegesen kifejthesse hatását a hívekre, szükség van a folytonos tanításra, liturgikus nevelésre, minden korosztályban. A liturgia érzelmi átélését segítik a különféle népi ájtatosságok, melyek pótolhatatlan értékűek és mindenképpen megőrizendők. Mindez feltételezi, hogy a papság is átérzi a liturgia központi jelentőségét, és a hívek közül is vannak, akiknek lelkiességét közvetlenül a liturgia táplálja és hajlandók személyesen is résztvenni a liturgia méltó végzésében és népszerűsítésében.

P. Kovács Ervin Gellért OPraem

Az örök életet nem tartama, hanem tartalma és minősége felől közelíthetjük meg: nem hosszú időtartam, hanem a lét új minősége, melyben minden együtt van a szeretet „Most”-jában. Ez a szeretet megjelent a történelemben, időben és anyagban, ezért jelenvalóvá lehet a földi életben is. Időbeli és öröklétünk között a választóvonal a mi időbeli létünkön keresztül húzódik. Ezért a feltámadott léttel, Istennel való leghatalmasabb érintkezési pont a szentmise. A szentmise paruziális történések közöttünk.

Egyetlen szentmise, amelyen részt vettél, többet használ neked, mint számos, melyet halálod után ajánlanak fel érted mások.

- A szentmise sok mulasztásodat és hanyagságodat pótolja.
- A szentmise eltörli bocsánatos bűneidet, melyeket sohasem gyóntál meg.
- Mikor jelen vagy a szentmisén és odafigyelsz, a legnagyobb hódolatot mutatod be az Úr Jézus szent Emberségének.
- Minden szentmisével buzgóságod szerint többé-kevésbé csökkentheted ideiglenes földi büntetéseidet.
- Sok veszélytől és szerencsétlenségtől szabadulsz meg, amit különben nem kerülhetnél ki.
- Halálod óráján lesz a legnagyobb vigasztalásod, hogy szentmisét hallgattál.
- Minden szentmisét magaddal viszel az ítéletre és ezek lesznek közbenjáróid.
- Minden szentmise új dicsőséget szerez számodra az égben.
- Minden szentmisén való részvételeddel megrövidíted a tisztító tűzben viselendő szenvedéseidet, melyek különben reád várnak.
- A szentmisén való részvételeddel a lehető legnagyobb segítséget nyújtod a tisztító tűzben szenvedő lelkeknek, különösen, ha értük ajánlod fel részvételedet.
- A szentmise alatt az angyalok seregei között térdelsz, akik főlő tisztelettel vannak jelen az isteni áldozatnál.
- A szentáldozás során felbecsülhetetlen értékű kegyelemben részesülsz!
- A sátán gyengébb lesz veled szemben.
- A szentmisében a pap áldásában részesülsz, amit Isten megerősít az égben is. (Várd meg az áldást türelemmel!)
- A szentmiséről Isten áldását viszed haza anyagi ügyeidre is.

Szeretettel ajánlom átmélkedésre!

fr. Barsi Balázs OFM

A létra, amely az égig ér

Az Advent, a várakozás számunkra, olyan mint maga az életünk. A várakozás szó jelentése ebben az összefüggésben eltér a hétköznapi szóhasználatától, ahol a várakozás mindig egy nem megtörtént eseményre irányul. A keresztény advent megtörtént, de még be nem teljesedett (vagy kiteljesedett?) eseményt, a világ és az ember végső gyógyulását, a rossztól való végleges szabadulását várja.

Ugyanis a világ beteg, istenhiányban szenved. A beteg emberiség bujkál Isten elől, és ebben valamilyen mértékben mindannyian érintettek vagyunk. Az ateista, azt hiszi, hogy neki sikerült a legjobban elbújnia: „nincs is Isten” - mondja. Az emberiség nagy többsége saját belátása alapján azt gondolja, hogy Isten ugyan van, a világgal együtt, sőt benne létezik, azonban, azt ő akarja megmondani, hogy milyen legyen. És az ember a saját belátása alapján végül mindig oda jut, hogy magát isteníti.

Kereszténynek lenni annyi, mint tudni, hogy Isten van, mert egyáltalán valami van. A létezőkből következtethetünk azok forrására, (Róm 1,16-25) amelyet már a görög filozófusok is megtettek, de a „semmitől nem lehet semmi” alapelvük miatt Istent a „világba helyezték”.

Nem Isten léte a kérdés, hanem az, hogy mit gondolunk róla. A semmitől teremtő, transzcendens Istent ebből a szempontból, jelenlegi állapotunkban valóban nem ismerhetjük meg spekulációkkal, ezért szólt: hogy ő ki, azt csak tőle tudhatjuk. E nélkül nincs birtokunkban olyan létra, amely az égig ér, mert elvesztettük, vagy inkább elhagytuk. Saját erőnkben nem juthatunk el hozzá. Ő jön el, pontosabban: Ő „eljövendő”. Jákob létrája a Názáreti Jézus. Eljött, és „eljövendő”. Ez advent.

A kinyilatkoztatás éppen az, hogy ő Isten, tehát Isten „Ő”, vagyis személy, még hozzá három személy egységének közössége. Önmagában létezik, nincs szüksége a világra, és mivel szeretet, nincs egyedül önmagában sem. A semmitől teremtett, azért, hogy teret alkosson a szeretetére adott válasznak. Belépett a történelembe, „elhozta a létrát”, emberré lett, megérintette az anyagot és saját isteni életébe vitte. Így a valóságból melynek a strukturális bűnállapot miatt számunkra valóban „két arca” és olvasata van, és lehet Isten nélkül is értelmezni, most egyben igazság is lett, és csak egy

igazság van, ami a betegséget – ami a halál – végül is meggyógyítja: maga a történelmi valóságban élt Názáreti Jézus.

Az istenhiány nevű betegség azt is jelenti, hogy az ember az örök életbe vetett hitet, vagyis az emberi létezés végső értelmét elveti, és ezzel megmérgezi a létezést. Mert ha nincs végső értelem, akkor rész-értelem sincs, akkor semminek nincs értelme. Mivel az ember ezt, ha megfogalmazatlanul is, de „tudja”, ezért kábítania kell magát, mert ezt másképp nem lehet elviselni. Kábítószer pedig rengeteg van. A bizonyítékok naponta szemünk előtt állnak. Szellemi értelemben minden kábítószer, amit az ember feltétlen értéknek

állít, pedig nem az. Ilyenek a pénz, a hatalom, a siker, a munka, a szórakozás, a hedonizmus, sőt maga a mindenáron minél hosszabb emberi élet, de akár másik ember is lehet, gyerek, férj, feleség. Az animalitásba süllyesztő anyagi szerek, az alkohol és drog csak ezek szélsőséges formái.

Földrésznyi országokban nem tudják, hogy Isten: Valaki és nem valami. Európa pedig felejt, hogy Isten személy, aki emberré lett. Persze az európai ember nemcsak felejt, hanem menekül is előle, mert tudja, hogy ez a tény az ő mindennapi életét érinthetné: a pénzügyeit, igazmondását, étkezését vagy szexualitását és ezt nem akarja.

Az ember közösségi lény, csak társadalomban élhet. Ezért Isten egyházat akart, szervezetet, intézményt, pápaságot püspökséget, papságot. Saját magát bízta ránk, hiszen az egyház mi vagyunk. Ezért akarja Európa az egyházat is „felejtetni”.

A Krisztusban megérkezett ember örök élete nem a halál után kezdődik, hanem most adventben, aztán karácsonykor, és mindig a jelenben. A kereszténység világnézete adventi világnézet, mert az örök életet csírájában, de valóságosan mindig „most” birtokoljuk, és ugyanakkor várjuk beteljesedését. A beteljesedés „elve” a hit, a hit pedig maga az örök élet „foganása”.

Advent forrása a remény és a bizalom. Reméljük és bízunk abban, hogy a „betegeskedő” emberiség, ha el is fordul a szeretet forrásától, magát nem tudja teljesen lerontani. Az emberi szeretet képes a másikért halálíg menő önfeláldozásra. Teremtésébe leszállva Isten ezért lett emberré.

Bitter Lajos

A szentek közössége

Ferenc pápa 2013. október 30-i szerdai katekézise

[...]A Katolikus Egyház Katekizmus-a emlékeztet rá, hogy ez a kifejezés (szentek közössége) két igazságot állít: a szent dolgokban való közösséget és a szent személyek közötti közösséget. (948.p.) Ennél a második jelentésnél szeretnék elidőzni, mert hitünk egyik legvisszatérőbb igazságáról van szó,

mely arra emlékeztet, hogy nem vagyunk egyedül, hanem az élet közössége van mindazok között, akik Krisztushoz tartoznak: (és ez) a hitből fakadó közösség. Ugyanis a „szentek” megjelölés azokra vonatkozik, akik hisznek az Úr Jézusban, és a keresztség révén az Egyházban testének tagjai. Ezért hívják az első keresztyéneket is szenteknek. (vö. *Apcsel 9,13, 32, 41 ; Róm 8,27; 1Kor 6,1*). (Nézzük meg a szentek közösségének három szempontját)

János evangélista elmondja, hogy szenvedése előtt Jézus az alábbi szavakkal imádkozott az Atyához tanítványai közösségéért: „Hogy mindnyájan egyek legyenek, mint te Atyám bennem és én tebenned, úgy legyenek ők is mibennünk, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. (17,21). Az Egyház a maga igazi valóságában közösségben van Istennel, a szeretet közösségében Krisztussal és az Atyával a Szentlélekben, s ez a közösség kiterjed a testvéri közösségre is. Ez a Jézus és az Atya közötti kapcsolat hozza létre a keresztyének közötti kapcsolatot. Ha mélyen elmerülünk ebben a kapcsolatban, a szeretet e lángoló tűzhelyében, akkor válhatunk igazán egy szívvé és egy lélekké egymás között, mert Isten szeretete elégeeti önzésünket, előítéleteinket. Belső és külső megoszlásainkat. Isten szeretete büneinket is elégei.

Ha a szeretet forrásába gyökerezünk, aki maga Isten, akkor megvalósul egy ellenkező irányú mozgás is: a testvérektől az Istenhez. A testvérekkel való közösség elvezet az Istennel való közösséghez. Ha egymással egységben vagyunk, az elvezet az Istennel való kapcsolathoz, a vele való egységre. [...]Hitünknek tehát szüksége van mások támogatására, főként a nehéz órákban. Ha egyek vagyunk, megerősödik a hit. [...] Ki az aki közülünk ne tapasztalt volna hitbeli bizonytalanságokat, csalódásokat sőt kételyeket? Mindannyian tapasztaltunk, én magam is; ez a hit útjának része. [...]Mindez ne lepjen meg bennünket, mert törekeny, korlátozott véges emberek vagyunk. [...]A nehéz órákban bízunk kell Isten segítségében, gyermeki bizalommal kell imádkoznunk, [...]ugyanakkor alázatosaknak kell lennünk, hogy megnyíljunk mások felé, hogy segítséget kérjünk. Hányszor megtettük ezt, [...]és addig nem ismert módon találtunk rá Istenre.

És elérkeztünk egy újabb összetevőhöz: a szentek közössége meghaladja a földi életet, a halálon túl is érvényes, és megmarad örökre. Egymás közti egységünk átmege a halálon és folytatódik a másik életben. A lelki egység, mely a keresztségből születik nem szakad meg a halálban, hanem a feltámadt Krisztusnak hála arra van rendelve, hogy az örök életben találja meg teljességét. Mély és felbonthatatlan kapcsolat van azok között, akik még itt a földön zárandokolnak – azaz köztünk és azok között, akik már átlépték a halál küszöbét és átléptek az örökkévalóságba. Az összes megkeresztelték itt a földön, a tisztító tűzben lévő lelkek, és a Paradijsomban lévő összes szentek egyetlen nagy családot alkotnak. [...]

A keresztyén embernek örülnie kell annak, hogy oly sok megkeresztelt testvére jár vele együtt az úton. Támogatást kapunk azoktól a fivéreinktől és nővéreinktől, akik ugyanazon az égbe vezető úton járnak, és azoktól a testvérektől is, akik már az égben vannak és imádkoznak értünk Jézushoz.

Örömmel haladjunk előre ezen az úton!

Ima Mindszenty József bíboros szentté avatásáért:

Mennyei Atyánk!
Szívesen fogadod híveid áldozatait,
amelyeket Krisztus áldozatával egyesítve ajánlanak fel,
hogy kiegészítsék „ami Krisztus szenvedéséből hiányzik”,
az Egyház javára” (Kol 1,24).

Fogadd kegyesen József bíboros szolgáló megaláztatásait,
áldozatait, amelyeket földi életében
a magyar egyházért és a magyar népért ajánlott fel.
Szenvedése legyen napjainkban is előtted kedves áldozat
egyházunkért, hazánkért.
Hozzá csatlakozva akarunk mi is imáinkkal, áldozatainkkal
engsztelni nemzetünk lelki megújulásáért.

Ha szent akaratoddal megegyezik,
add meg kérünk hívó magyar népednek,
hogy József bíboros szolgálódat mielőbb
egyházunk szentjei között tisztelhessek.
Krisztus a mi Urunk által.Amen.

Korunk szellemi környezete

Advent a remény és a várakozás ideje, azonban ez a remény „több mint remény” mert már egyszer beteljesült. A beteljesülés idejének volt egy konkrét történelmi, szellemi, kulturális, vallási környezete, az akkori Izrael, és az akkori „Európa”.

Korunknak is megvan a szellemi környezetének, melynek jelenségeiről sokszor beszélünk, többnyire negatív összefüggésben. Most vessünk egy pillantást a jelenségek háttérében húzódó, és azok láthatatlan alapját képező, a modern kor során kialakult világ- és emberképre.

Az emberről alkotott mai felfogások háttérében azok az eszmék állnak, melyeket különböző filozófiák különböző hangsúlyokkal öntenek formába, de fő vonásaikat a következők alkotják: *a szubjektum, az ész és a tudomány elsődlegessége, valamint a szabadság, az emancipáció és a demokrácia eszménye.* A modern kor emberképe ezekre a prioritásokra épül. Tekintsünk röviden vissza az előzményekre.

A kinyilatkoztatásból kiinduló teocentrikus bölcséleti létértelmezés, mely a keresztény ihlettségű létfilozófiát eredményezte és amely maradandó értékkel és érvénnyel bír, Istent tekinti a valóság végső alapjának, mint önmaga által fennálló létet, az általa teremtett világot pedig hozzá képest viszonylagosnak, a létből részesedett létezőnek, melynek csúcán az Isten képére teremtett ember áll. Ez a filozófia bölcséleti reflexió eredménye, ami saját alapjaként a gondolkodást magát elégségesnek tartja. Ez a teocentrikus létértelmezés Descartes koráig magától értetődő volt. Azonban a Szentírás vallásháborúig vezető különböző értelmezései, a geocentrikus világkép megkérdőjelezése, a teológia nominalizmus felé való elhajlása következtében a bizonyosságot jelentő alapok sokak szemében meginogtak.

A filozófia a módszeres kételkedés jogának alapján a teocentrikus létfilozófia megalapozottságát nem találta elégségesnek. Kérdése: mivel Isten létében lehet kételkedni, mit tekinthetünk olyan bizonyosságnak, amely megingathatatlan alap lehet? Ezt az alapot a szubjektum öntudatának és létének bizonyosságában jelölte meg: *cogito ergo sum.* Ezzel a emberi megismerő szubjektum, az Én került a valóság középpontjába és a létfilozófia helyébe a tudatfilozófia lépett, melynek alapkategóriái a megismerő én, és a megismerés objektuma. Ennek a folyamatnak a radikalizálódása vezetett a megismerő én uralkodó pozícióba helyezéséhez, majd a német idealizmuson keresztül a marxi ateista humanizmushoz, mely valójában a zsidó-keresztény lineáris, a beteljesedés felé tartó történelemszemlélet szekularizálása.

A modern kor antropológiájának másik meghatározó prioritása az *ész uralma.* Ennek „bölcsoje” a felvilágosodás, mely szerint az igazság egyetlen és legfőbb kritériuma, hogy az az emberi ész által világosan belátható és megítélhető legyen. A felvilágosodás, mint tudjuk nem kis mértékben a kinyilatkoztatással és az egyházzal szembenálló pozícióból fogalmazta meg érveit.

Az ész uralmához szorosan kapcsolódik a *tudományos megismerés kiüntetett helyzete.* A tudományos gondolkodásmód, a tapasztalat, a reprodukálható és matematizálható kísérleti módszer Francis Bacon nyomán ismertté és elterjedté válva, a technikai civilizáció lenyűgöző eredményeihez vezetett, és a határtalan haladásba vetett meggyőződést vonta maga után (mai neve: fenntartható fejlődés). A természettudományos megismerési modell egyeduralgokodóvá vált, és ennek nyomán az emberi megismerés legbiztosabb, ha nem az egyetlen elfogadható típusának szerepébe lépett.

Mindehhez a modern kor társadalomfelfogásának vezéreszméi járultak, melyek a *szabadság, az emancipáció és a demokrácia.* Ezek közül az első kettőnek a – hosszú, szenvedésekkel teli, sok erőszak és igazságtalanság általi – gyakorlatba való átültetése eredményezte a mai modern nyugati társadalmak kialakulását. Forradalmak, háborúk, diktatúrák ezekre a vezéreszmékre

hivatkoztak. A demokrácia konkrét gyakorlata pedig kétértelmű: a szép eszme társadalmi megvalósítása állandó küzdelmet igényel a manipuláció, a rejtőzködő gazdasági érdekcsoportok, és alkalmasint az emberi méltóságot figyelmen kívül hagyó hatalomgyakorlás ellen.

Íme, korunk szellemi környezetének rövid láttele. Sokan értékelték, és valószínűleg értékelik úgy, hogy ezek a fejlemények részben és már eleve egyház és vallásellenes indíttatásból alakultak ki, és ebben van is némi igazság. Azonban az elmúlt évtizedekben világossá és láthatóvá vált, hogy miközben a nyugati technikai civilizáció újabb robbanásszerű fejlődésen megy keresztül, amely az ember uralkodó szerepét látszik bizonyítani, miközben a tudományos kutatás nyomán az ember önmaga reprodukálásának programjával kifejezetten Isten helyébe akar lépni, miközben a nyugati szekularizáció tovább terjed, mindezekkel együtt egyre mélyebb teológiai belátásokra is jutunk. Tudósok lehetnek, de a tudomány nem lehet ellentétben a hittel.

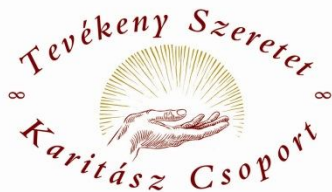
A modern kor emberképének alapjai és eszményei:

szubjektum
ész
tudomány
szabadság
emancipáció
demokrácia

Bitter Lajos

A Tevékeny Szeretet Karitászcsoport

Szeretettel
köszöntök minden
kedves Olvasót,
Testvéremet
Krisztusban!

Gondolom, hogy
különösebben bemutatkoznunk nem szükséges, hiszen
már nyolc éve működünk a plébánián Zoltán atya
áldásával, ami számunkra az Úr áldását jelenti. Azért nem
árt, ha mégis némi tájékoztatást adunk arról, hogy a
plébániai karitászcsoportunk hol is helyezkedik el az
egyház szerkezetében.

A karitászcsoport jelentése:

Szeretet, Isten szeretete, szeretetszolgálat. A karitászcsoport
tevékenysége az Egyház leginkább látható tevékenysége a
világban, ezért missziós jellegű is.

A Római Katolikus Egyház Karitászcsoportjainak felépítése:

- Caritas Internacionalis (162 ország).
- Caritas Europa (44 ország).
- Caritas Hungarica (Katolikus Karitászcsoport 13 egyházmegye).
- Esztergom-Budapest Főegyházmegye Szent Erzsébet Karitászcsoport (8 régió, 136 plébánia).
- Belső-Pesti Régió (20 plébánia).
- Budapest Belváros Nagybol-

Balról jobbra a képen: Écsy Gábor atya a Katolikus Karitászcsoport igazgatója, Erdő Péter bíboros prímás érsek atya, Rodríges Maradiaga S.D.B. (szalézi szerzetes) bíboros atya, a hondurasi Tegucigalpa érsek, a Caritas Internacionalis elnöke.

Csorba Gábor állandó diakonus

A 221. számú Anonymus cserkészcsapat

Cserkészcsapatunk több mint 90 éve végzi
ifjúságnevelő önkéntes munkáját a
belváros szívében. Mi egy
vallásos, pártpolitiktól független
ifjúsági mozgalom tagjai vagyunk,
amely nyitott mindenki számára
származástól, nemtől társadalmi és
vagyonosi helyzetétől, valamint
vallási meggyőződésétől
függetlenül.

A cserkészlet a világ
legnagyobb gyermek- és ifjúsági
mozgalma. Célunk, hogy a
társadalmat olyan életrevaló,
elkötelezett, felelős, egészséges
polgárok alkossák, akiknek fontos, hogy önmaguk
folyamatos nevelése által az Isten felé növekedjenek.
Ennek érdekében életmodellt nyújtunk, illetve
ifjúságnevelést végzünk önkénteseink segítségével.

Magyarországon a helyi közösségekkel
együttműködve 7 éves kortól mindenki számára nyújtjuk
ezt, aki nyitott elveinkre és közössége életében
tevékenyen részt vállal.

Mindenhez saját nem-formális nevelési
módszerünket, a cserkészmozgalmat hívjuk segítségül,
mely kisközösségi (örsi) rendszert, a cselekedve tanulást

veszi alapul, folyamatos ösztönző, vonzó és hasznos
programokat nyújt, főként a
természetben. Célkitűzéseinket
és töretlen kitartásunkat mi sem
bizonyítja jobban, mint
csapatalapításunk korából
származó napló- részletünk:

„...csapatunk neve Anonymus.
Készakarattal nem választottunk
hangzatos nevet, mert meg
akarjuk mutatni, hogy
népvtelenül is lehet szolgálni
Istent és Hazát. Az 1000 éves
magyar múlt dicső hőseinek mi
csak szerény, névtelen követői
akarunk lenni. És erős hittel bízunk benne, hogy így
népvtelenül is méltók leszünk babér koszorús őseinkhez. S
ha majd a kürtök megharsannak, hogy „Minden magyar
a zászló alá!” akkor közös szent erővel megmutatjuk,
hogy - ... megfogva bár, de törve nem, él nemzet e
hazán.”

Bánki Péter

Kapcsolat és lelkigondozás

Ma már egyetlen emberrel foglalkozó tudomány sem vonja kétségbe, hogy az emberi létezés, az ember maga kapcsolati természetű. Az ember születésétől haláláig vágyódik a kapcsolatban-lét után, és keresi a másik emberrel való együttlétet. Személynek tudja magát, amivel azt fejezi ki, hogy egyetlen és megismételhetetlen individuum. Azonban a személy volt különböző kultúrák és a tudomány számára nem ugyanazt jelenti. Óriási félreértések oka ez. A kereszténység személyfogalma az istenképesség alapján elválaszthatatlan Istentől. Hogy ki a személy azt Jézus Krisztus „ismeretében” értjük meg. Ennek alapján Istenről magáról, a Szentháromságról kapunk ismereteket. Mik ezek? Pontosan az, hogy Isten önmagában kapcsolat:: Atya, Fiú és Szentlélek kapcsolata. Atya nincs önmagában, sem Fiú, sem Szentlélek. Az Atya az eredet, de nem úgy, hogy Atyaként a Fiú és Szentlélek nélkül is létezne. Az ember istenképősége pedig éppen abban nyilvánul meg, hogy maga is kapcsolat. Eredetét illetően magával Istennel van kapcsolatban, ugyanis ez az oka annak, hogy ember. Azonban az ember személy mivolta már csak létrendi, teremtményi adottsága, anyagisége és térbeli körülhatároltsága miatt is nélkülözi az isteni személyek „egymásban levésének” lehetőségét, de erre végtelenül szomjasan vágyakozik. Ezt keresi a szerelemben, szeretetben, minden megnyilvánulásában, minden nap. Ez életének és élete továbbadásának vezérlő motívuma, amely olyan beteljesülést, melyre vágyik soha nem nyer, ugyanis végtelen, aminek oka pontosan az Istenre való tájolttság. Ezért Isten nélküli kapcsolatban vagy magányos, vagy beteges.

Amikor az emberben meglévő meghasonultságot bemutató Káin és Ábel elbeszélésben az Úr számonkéri Káintól Ábel hollétét, Káin így válaszol: „Nem tudom, talán őrzője vagyok testvéremnek?” (Ter 4, 9) és elbűjosott Nod földjére. (Ter 4,16)

Igen, őrzője vagy testvérednek! A lelkigondozást nevezhetjük így is: őrizni testvérünket. És ez egyáltalán nem egyirányú folyamat. Nem arról van szó, hogy az okos és képzett lelkigondozó a hozzá fordulónak megmondja, hogy mi a megoldás az ő problémájára. Ez a kapcsolat kölcsönösségen alapul, és bár a szerepek adottak, amit nem szabad áthágni, de teljesen egyenrangúak. A lelkigondozónak azonban birtokában kell lennie pszichológiai és teológiai ismereteknek.

Mi a *lelkigondozás*? Támogató jelenlét, olyan segítség, amely kivezet egy válságból egy remélt cél irányába. Ennek során nem mindig válik nyilvánvalóvá a gondozott számára a gondozó Istennel fenntartott kapcsolata, hitbeli elkötelezettsége. Ha azonban ez kezdettől fogva mindkét fél számára nyilvánvaló, tehát ez a folyamat a hiten alapul, akkor *lelkivezetésről* beszélünk, mely Isten útján Isten felé vezet, és az a sajátos célja, hogy közvetlenül segítse az egyént

Istenhez fűződő személyes kapcsolatában, hitének növekedésében.

Mindennapi testi és lelki szükségleteinkkel és bajainkkal megfelelő szakemberhez fordulunk. Vannak olyan kérdések, melyek pszichológiai ismereteket igényelnek. Ezek a személyiség alakulásával, fejlődésével kapcsolatos problémák. A lelkigondozás az *életkérdésekről folytatott beszélgetés*, mely azonban gyakran olyan gondolatok körül forog, amelyek a hitre vonatkoznak. Ebben tud segíteni, egy olyan képzett lelkigondozó, akinek pszichológiai ismeretei is vannak, pontosan azért, hogy megállapítsa, hogy a partnerének szüksége valójában éppen melyik területre tartozik abban az életszakaszban.

Amikor az ember Istenhez fűződő kapcsolatának elmélyítését igényli, akkor *lelkivezetőhöz* fordul, de amikor erre kerül sor, kiderülhet, hogy az istenkapcsolat nehézségeket is jelent, és a probléma nem feltétlenül sorolható be egykönnyen az előzőekben ismertetett kompetenciakörökbe. Lehetnek több tényezőtől összetevődő esetek, amikor el kell dönteni, melyik kérdés az elsődleges, sőt kiderülhet, hogy határterületen vagyunk, melyen a különböző szakterületek összeérnek. Amikor ilyen helyzetekkel szembesülünk, akkor az a veszély jelentkezik, hogy valamelyik terület (pszichológia, lelkigondozás, lelkivezetés) a másik rovására hatáskörén túlterjeszkedik.

Ilyen határterület például a vallás és lélektan között az istenkép. Az istenkép egyrészt személyesen kialakított kép, másrészt a kereszténység (a vallás) szimbólumrendszeréből eredeztethető elemekből áll, amely azonban több is mint szimbólum, mert továbbvezeti a személyt a hitében valóságosnak megtapasztalt személyes Istenhez, és kihat viselkedésére, személyiségének alakulására. Ezt a folyamatot a pszichológia csak abban az értelemben vizsgálhatja, hogy az istenkép személyes tartalmi elemei milyen hatást gyakorolnak a személyiségre. Felfedezheti a sajátos istenkép lelki egészség szempontjából hasznos, vagy káros hatásait. A teológia azonban továbbfejlesztheti az istenkép elemeit, azok igazságtartalmának, vagy torzulásának felfedésével.

A lelkivezetés határterület, mert a spirituális tartomány nem választható el a személy életének egyéb dimenzióitól. A lelkivezetés során is előkerülnek azok a kérdések, amelyek az élethelyzettel, életfeladatokkal, kapcsolati nehézségekkel, dilemmákkal vannak összefüggésben, sőt amelyekkel egy nem vallásos ember pl. pszichológushoz, vagy akár pszichiáterhez fordulhat, de azok mélyén vagy fölöttük elsődleges szempont a lelkivezetői kapcsolatban, hogy ki nekem Isten, és én ki vagyok Istennek. Ezért a lelkivezetésben a vezetőnek teológiai és egyéb szakismeretei mellett Isten lelkének vezetésére kell hagyatkoznia, magának is vezetettnek kell lennie. **BL**

A 2013-as év eseményei

Január

- Ökumenikus imahét
- Szeretláng imaóra
- Kercza Asztrik OFM atya tartott előadása a „Hit útja az értelemtől a szívig” címmel a KÉSZ Belvárosi Csoportban

Február

- Szeretláng imaóra, országos szeretláng imatalkáló, a 18 órai ünnepi gyertyaszentelés és szeretláng átadás ünnepi szentmise keretében
- Szentmise Horthy Miklós kormányzó úr emlékére
- Egy közlünk mottóval aláírás gyűjtés a magzati élet védelmében
- Dr. Jakab Attila egyháztörténész előadása a KÉSZ Belvárosi Csoportban : „Mivé lettél csángó magyar” címmel
- Közösségvezetők találkozója
- Nagycsaládosok találkozója

Március

- Egyházközségi, nagybőjti lelkigyakorlat Leányfalun
- Karitás csoport tartós élelmiszer gyűjtés
- Liszt: Via Crucis c. művének bemutatása kórusunk előadásában
- Szeretláng imaóra
- Dr. Greschik Gyula: „Napvitorlások és a jövő bolygóközi közlekedése” c. előadása a KÉSZ Belvárosi Csoportjában
- Bach: János passió március 26-án
- Egyházközségi hírlevél első kiadása

- KÉSZ Belvárosi Csoport templomtúrája a Tereske, Nagybörzsöny, Márianosztra útvonalon
- Férfi zárandoklat Makkosmáriára
- Szentháromság testvériség újraalakulása Szentháromság vasárnapján
- Szentmise az 50 éves Orbán Viktorért
- Úrnapi körmenet június 2-án a Március 15. téren körmeneti stációkkal, melyeknek feldiszipítését a Plébánia egy-egy csoportja vállalta.

Június

- Juniális a Magyar Szentek Templomában, melynek keretében megünnepeltük az 50 éves Csorba Gábort és a 70 éves Szita Józsefet.
- Dr. Strausz Péter történész „Keresztény kiűtkeresés a válságból” c. előadása KÉSZ Belvárosi Csoportban
- Szent Gellért férfikör megalakulása
- Takách Dénes kassai kispap újmiséje templomunkban június 23-án

Július

- Nyári, hittanos tábor

Augusztus

- Nagybaldogasszony búcsú augusztus 15-én. Főcelebráns Pavlekovic Ferenc Pécs-Kertvárosi plébános

Szeptember

- Szent Gellért búcsú. Főcelebráns: Pásztor Zoltán kassai, magyar helynök

Április

- Újabb jegyes kurzus indítása
- Isteni irgalmasság imaórája
- Karitás ruhaakció
- Plébánia papságának találkozója
- Közös szentmise lengyel testvérekkel a szmolenszki repülőgép katasztrófa áldozataiért
- Lányi Béla SVD előadása a KÉSZ Belvárosi Csoportjában „Verbita misszió a Fülöp-szigeteken” címmel
- KÉSZ ifjúsági csoportjának zárandoklata, Sümeg-Sümegcsehibe. Találkozás Barsi Balázs atyával, majd a Newmann bíboros tiszteletére szentelt első magyarországi templom megtekintése.
- Liszt: Koronázási mise előadása, Pitti Katalin és Virágh András húsvéti hangversenye. Válogatás Bach, Gounod, Mozart, Liszt, Schubert műveiből
- Csoportvezetők találkozója
- Fiatal családos lelkigyakorlat Leányfalun
- Jótékonyági hangverseny a Docete Keresztény Oktatásért Alapítvány javára. (Közreműködött Virágh András és a Musica Divina)

Május

- Horthy Istvánné koporsójának beszentelése gyászszertartás keretében
- Nagycsaládos lelkigyakorlat Leányfalun

- Hittanosok Veni Sancteja
- Velencei Szent Gellért zárandoklat
- Plébániai lelkinap Herpy György atya vezetésével „Adjatok számot reménységekről és hitetekről”

Október

- Képviselőtestületi gyűlés
- Veres András püspök atya előadása „Hit évének lezárása” címmel a KÉSZ Belvárosi Csoportban
- Szent Gellért Férfikör összejövetele

November

- Halottak napi szentmise és gyászszertartás, melynek keretében Mozart: Requiem, majd Liszt: Via Crucis c. műve hangzott el
- Erzsébet kenyérének kiosztása a szegényeknek Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén, a szentmise végén, az ökumenikus lelkész-találkozó résztvevőivel
- Nagycsaládosok lelkigyakorlata

Az év során a templomunkban végzett építészeti restaurációk:

- A kórus, altemplom lépcsőházának felújítása.
- A gótikus ülőfülkék restaurálása
- A templom külső tatarozása
- A szentély padlóburkolatának cseréje

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK DECEMBERI PROGRAMJAI

November 30. szombat	Betlehemes próba a templomban
December 1. vasárnap	délutántól Karitás gyertya-akció a templom előtt
December 7. szombat	Betlehemes próba a templomban
December 7. és 8.	Karitás csoport tartósélelmiszer-gyűjtést rendez
December 12. csütörtök	15 óra, Nyugdíjasok karácsonyi ünnepsége
December 12. csütörtök	18 óra, a KÉSZ Belvárosi Csoportjának karácsonyi ünnepsége
December 14. szombat	Betlehemes próba a templomban
December 14. szombat	18 óra, Kórus fogadás és András napi köszöntés
December 15. vasárnap	15 óra, Betlehemi láng átadása
December 16. hétfő	18 óra, Felnőtt katekézis csoport karácsonyi ünneplése
December 21. szombat	Rorate szentmise után faállítás, díszítés és takarítás a templomban
December 22. vasárnap	10 óra Mária Rádiós mise közvetítés
December 23. hétfő	10 óra Karitás karácsonyi ünnepség a templomban
December 24. hétfő	9 óra halászlé megáldási ünnep 15.30 óra pásztorjáték 24 óra éjféli mise
December 27. péntek	18 óra szentmise keretében Szent János boráldás
December 29. vasárnap	18 óra szentmise keretében a családok megáldása és agapé

PESTI FŐTEMLOM

Spirituális közösségi lap
I. évf. I. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Herpy György
Kovács E. Gellért
Csorba Gábor
Bánki Péter

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.

Tel/fax: 318 3108

E-mail: prorsus@t-online.hu

Megjelenik:
havonta 12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com

Irodaszolgálat: Hétfő - szerda - péntek 9 -12 ; 15.30 - 17.30

Irodavezető: Rochlitz Kinga